

dyrbi, so my tak česzeni ſmy pſchewſchitfe Stworenja tež wosche tych Jandzelow, so my ſo ſ Wjernofſju kwalic̄ možemy: Moje Čjelo a ſtrej ſedži na Prawizy Božej a knezi nawschittim. Tajku Čeſz nima žane Stworenje, tež žadyn Jandzel. To dyrbjalo ſchaf kajž želiwa Pjez byc̄, kiž by ſchitkich naſchich Wutroby do jeneho roſeſchtrjela a tajku Luboſz we naſ Główkach pſchihotowala, so bichmy ſo ſ Wutrobu bes ſobu lubowali. Alle tudy je ton Čert jako Scherenje, ſo to derje we Zyrkwi ſlyſchimy, potom paſ dale na to neſpominimy, ale ſkoro ſavydžemy. Tonžam ſkay nam to Weſzelje ſdruhini Myszlemi a Staroſzemi, ſo tajke Snamjo tak do naſcheje Wutroby nuz neſanknemy, kajž dyrbimy. Dy bichmy paſ hewaf žanu Čeſz nemjeli, dyžli tu, da dyrbeli ſ Weſzelju ſkatač a rejwac̄.

Njetk paſ wosche taſſeje naturskeje Weſzelje teje Čeſzie a ſražnoſzje dla, je hiſcheze to podla, wot czehož ton Jandzel dale praſi, ſo ze to Djiečatko Jefus tež naſch Sbožnik byc̄. To je ta najwoſebniſcha Schtuka a ſjewi tu prawu Ursachu, czoſoda my weſeli byc̄ dyrbimy. Tudy paſ ſu ſaſo tajzy neſbožni Ludžo, fotſiž wot teho neſlyſha a newedža. Alle kajž prajene je, czižami ſu wele neſbožniſchi, fotſiž to ſlyſcha a wedža a jo tola ſedžbu nimaju. Pſchetož težame Słowa dyrbjale Nebeſa a Šemju roſeſchtrjec̄, nam ſteje Šſmerezje luty Zokor a ſewiſchitfeho Nesvoža, fotrehož ſchaf newuſtenje wele je, luty ſlotki Moſcht aby Woſchewenje pſchihotowac̄. Pſchetož fotry Główk je, kiž by ſchaf to wumyſlic̄ mot, ſo je ſo Boži ſsyn nam ſ Sbožnik ſ Główk narodžit? Tajki Schaz dawa ton Jandzel, niz jeno ſeho Maczeri, tej knezni Mariji, ale nam Główkam ſchitkim: Wam, wam, praſi won, je ton Sbožnik ſo narodžit, fotryž je Kryſtus

ton Knes. Pſchetož ton Jandzel ryeži ſtymi Paſtyremi, czi bjechu Židzi a wedži- chu to Słowo (Kryſtus) we ſwojej Ryeži derje, ſo to ſral a Knes rjeka. Alle we tym ſo ton najweczi Thel tych Židow mo- leſche, ſo mjenjachu, ſo won jedyn Knes a Sbožnik we czielnym Regimenczi budže, to nebjesche ta Wyſl. Ton Jandzel lada na njeſchtvo wosche, dyž praſi: Wam je ſo ton Sbožnik narodžit. Kajž by rez zyl: Wy ſze dotal jecži teho Čerta byli, ton je was cziwilowal ſ Wodnu, ſ Wo- henjom, ſ Morom a ſ Meczom, a ſchtu mo- že ſchitfe Nesvoža wupowedac̄? Alle naj- bole ſtej wjecznej Žałozſju, ſ Rjechom a Šſmerezju. Tudy lejzieze wy ſhudi Člo- wekojo pod jeho Tirantwom. Tu Duschu ſawedże won ſe Ljemi, fotrež ſu wele ſchko- dnishe, dyžli Mor temu Čjelu byc̄ može. Tak tež to ſhude, potrebne a ſtabe Čjelo pſched nim žaneho Wotovcinka nima.

Dyž won njeſ Duschu a Čjelo na Šemi je cziwilowal, da hiſcheze ta wjeczna Ššmerez- ſa tym tři. Wam njetk, praſi ton Jandzel, kiž wy ſ Duschu a ſ Čjelom pod tajkim ſchko- dnym, ſtym a ſydojnym Duchom, fotryž teho ſ ſwjetla Fjerschta a Boh je, bes ſvoža a Pomozy jecži lejzieze, wam je ſo ton Sbožnik narodžit.

Haj, to Słowęzko (Wam) dyrbjalo naſ weſelých ſezinic̄. Pſchetož ſkim, aby wot foho ryeži won? Šawjeſzie niz ſ Drewom aby ſkamenemi, nje, ale ſ Główkami, niz paſ ſjenym aby ſ diwjemaj ſamymaj, ale kajž won praſi: Schitkemu Ludu, to je, ſchitkim, kiž Główkojo ſu, pſchetož won praſi: Wam, niz nam Jandzelam, ale wam je ſo won narodžit, to je, won je ſo Główk, wam runja ſčinit. Schtuz tehoodla tež Główk a ſo narodžit je, ton može a dyrbi tež teho narodženeho ſvožni- fa horjewſac̄. Schto da zemy ſteho czi-